

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniæ Agrippinæ, 1602

Collegia aliquot in Hispania nostri instituu[n]t: ab Archiepiscopo Toletano
vexantur. IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

COLLEGIA ALIQVOT IN HI

spania nostri instituantur: ab Archie-
piscopo Toletano ve-
xantur.

CAPVT IIII.

I Actis Romani Collegij fundamentis, discessit Fr̄aciscus Borgia ex Vrbe, atque in Hispaniam redijt: ibi ditionem suā filio natu maximo cedit: sacularem cultum exiit: in Cantabriā remotam Hispaniæ partem se recipit: sacris initiatus concionatur: ostiatina mendicat, magna hominum admiratione. Eius rei fama atque exemplo commoti nobilissimi quidam viri, ad illum veniunt, & se ad nostram Societatem adiungunt. Ognatense præterea Collegium ab eodem Patre habitari cœpit, cui Petrus Araoz possessiones quasdam suas, & fructus antea legauerat. Burgenſe eodem item tempore est inchoatum. Nam cum Franciscus Medoza Cardinalis, creatus eius ciuitatis Episcopus, ad diœcesim suā perlustrandam, & verbū salutis ouib. ministrandū, duos ex nostris ab Ignatio impetrasset: illi, imposito sibi munere expleto, præclarā Collegij instituēdi, occasio-

nem.

nem dederunt, quod Franciscus Strada multum deinde suis concionibus illustravit.

Metinensi etiam Collegio Rodericus Duegnas, vir copiosus, & pius initium attulit: qui Petri Fabri, & Antonij Araoz familiari sermone permotus, ad suam, & ad publicam eius civitatis utilitatem, aliquot ex nostris expetiuit. Auxit verò civium studium, nostrorum præsentia, & in plateis habitæ conciones. Itaque Anno 1551. nostri ad constituendum Collegium Metinam primū missi sunt: quod postea Petrus Quadratus, eiusq; vxor Francisca Manson, opibus ac religione præstantes exædificarunt, & certis redditibus stabilierunt.

Sed ut lætis aduersa succederent, & Societas nunquam non exerceretur utiliter, sub idem tēpus grauis in Hispania, ab Archiepiscopo Toletano Ioanne Siliceo procella in nostros est excitata. Hic aliter quàm res est, de Societatis instituto sentiens, Sacerdotes omnes, qui exercitationibus spiritualibus eruditi à nostris erant, confessiones audire Toleti vetuit: Compluti verò, vbi solum in eius diœcesi, tunc cōmorabantur, publicis edictis populum

à no-

à nostris Sacramenta percipere prohibuit: qui secus facerent, his sacris interdicit. Neq; vt sententiam mutaret, adduci prius potuit, quàm Archiepiscopi factum contra summi Pontificis auctoritatem (de cuius voluntate diplomaticis ipsis Pontificijs constabat) esse iudicans, Regium Consilium nostrum nobis institutum voluit liberum esse. Et Pontifex ipse Maximus Julius III. certior de re factus ab Ignatio, grauitè ad Archiepiscopum scripsit: mirari se, & molestè ferre, quòd susceptam, & probatam à Sede Apostolica Societatem, minus ipse probaret, & in omnibus penè Christiani orbis Prouincijs magna cum utilitate versantem, meritoque proinde ab optimo quoque expectitam, solus ipse repudiaret, ac rejiceret. Quibus literis, & Regio edicto factum est, vt Archiepiscopus decreta sua reuocaret, nostrisque suam facultatem integram esse permetteret. Cū primum autem hanc ab Archiepiscopo Toletano in Societatem commotam tempestatem Ignatius audiuit, blàdo ac tràquillissimo, vt solebat semper vultu, mihi dixit: In magnæ felicitatis parte hæc nobis aduersitas est numeranda, cùm nulla nostra culpa contra

tra

tracta sit. Est enim evidens argumen-
tum, quòd Dominus noster magnos
fructus faciet Toleti per Societatem.
Nam illud compertum est, ibi nostros
vberiores fructus atque suauiores attu-
lisse, vbi grauiora passi sunt. Atque e-
tiam illud adiecit: Archiepiscopus se-
nex est, Societas iuuenis, itaque natu-
raliter plus viuet Societas, quàm Ar-
chiepiscopus. Porrò quã vera fuerint
Ignatij verba, quæ Toleti postea con-
secuta sunt, atque in præsens fiunt, faci-
lè ostendunt. Idque ab ipsa statim Ar-
chiepiscopi Silicei morte manifestè
cognitum est. Nam cum illo mortuo,
nostri Toletum accersiti primùm sunt,
& ad habitandum certum in nobilif-
sima atque amplissima ciuitate domi-
cilium ingressi: in his ædibus habitau-
erunt, quas Archiepiscopus ipse Siliceus
exædificauerat in Clericorum vsum,
& instruxerat. Notatumque est à mul-
tis, & animaduersum, omnes magni il-
lius Archiepiscopi aduersus Societa-
tem conatus, eò demum recidisse, vt
domum illis ædificasse videretur, quos
bono fortasse zelo, sed non secundum
scientiam, suis ipsorum domibus cu-
piebat eiectos.

PRO